

שמיר שמע על מחלת מודעי!
ושלח אותו לפרס כדי לשכנעו

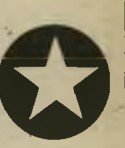
שמיר שמע על מחלת מודעי!
ושלח אותו לפרס כדי לשכנעו

חוגי מודעי: סקר סודי הראה שהוא
מאוד פופולארי, ועל כן הודח

הפיתרון המסתמן: קורפו יבוא
למישפטים ומודעי יהיה שר-התחבורה

מודעי: בגלל מחלה?

מודעי הגיב על מה שאירע לו בצורה קשה, והסתובב מרוכז למדי. בתחילה יצא לחופשה בת שבועיים בחו"ל. אחר-כך חזר לשבת בחדרו בבניין-המפלגה, ברחוב איכנגבירול כתל-אביב.

במשך כחודש חרש את הארץ לאורכה ולרוחבה, סייר הן בסניפי חרות והן בסניפים של המפלגה הליברלית. אישיותו הסגונית והבלתי-צפויה עזרה לעורר לחיים סניפים מיפלגתיים רדומים.

בסניפי הליכוד אין זוכרים עניין כה חסרת-קרים, כפי שהיה בהופעותיו של מודעי. הביקוש להופעותיו עלה אפילו על הביקוש להופעותיהם של דויד לוי ואריאל שרון.

אחרי כחודש הפסיק מודעי להופיע בסניפי הליכוד. ראשית: חשש מהתגובות של מנהיגי חירות, פן יאמרו עליו שהוא מנסה להתחרות בהם במיבציהם. ומעל לכל: חשש פן ייתפס כפליטת-פה נוספת. מודעי ידע כי רבים אורבים לו ומנסים להכשיל את שובו לממשלה, מבית ומחוץ, וחשש כי ניתן יהיה לפרש כל התבטות אות שלו כשערוריה.

גם בהופעותיו כחודש הראשון לסיף ליקו מהממשלה נזהר מכל מישמר. פן יגררו אותו להתבטא בענייניו של שימיר עון פרס. מאותה הסיבה רחה הופעות לפני תלמידי בתי-ספר, סטודנטים וכ' מובן סירב להתראיין לעיתונות.

מודעי גזר על עצמו את הגזירה הקשה ביותר עבורו — שתק.

מדוע הם מסתירים?

התימוס בבית-החזה. הרופאים התיירו לו לנסוע לחו"ל. הניתוח. אמרו. סובל דיחוי עד אחרי שישוב ארצה.

גור החליט לדחות את הנסיעה, נכנס לחדר-הניתוח דווקא ביום שבו הצביעו במליאת-הכנסת אמון בממשלה שבראשותו של יצחק שמיר.

יש שהתלוצצו שהעיתוי המדויק הזה לא היה מיקרי, בשעת כתיבת השורות האלה עדיין לא נודעו פרטים נוספים על טיב הגידול של גור ומצבו הבריאותי.

בניגוד לנהוג בארצות-הברית, שם חושפים אנשי-ציבור לפרטי-נרטיב את מצבם הבריאותי, בישראל אין נוהגים הפוליטיקאים להתוודות על תחלואיהם. אין הם סבורים שזהו מידע חיוני לציבור שבחר בהם, אלא מתייחסים לכך כאל חיטוט רכילותי בתחום הפרט. המושג "פרט" אצל אדם שבחר מרצונו החופשי להיות איש-ציבור הוא קצת צורם, מלבד הנושאים שאינם משפיעים כלל על כושרו, התנהגותו הבנתו ושיקוליו.

כשיושב-ראש הקואליציה היוצא, חיים קופמן, נחשף לפניו בזמנו אודות מאבקו במחלת-הסרטן, עוררה הכתבה שפורסמה ב-העולם הזה" מהומה במסדרונות-הפוליטיים. התגובות נעו מהערצה על גילוי-הלב והאומץ שגילה, ועד לתגובות נוסח: למה הוא היה צריך את זה?

גם השר גד יעקובי וסגן-השר מיכאל דקל, שלא הסתירו מאומה על ניתוחי-הלב שעברו, הם חריגים אמיעים בקרב אנשי-הציבור הישראליים.

הדוגמה הבולטת להעלמת מידע חיוני מהציבור על מצב בריאותו של איש-ציבור היא, כמובן, המיסתורין סביב מצב בריאותו של מנחם בגין: באיזו מחלה הוא לקה, אם אכן הוא חולה, מתילקה בה וכיצד השפיע מצב-בריאותו על תיסקודו כראש-ממשלה? ואגב, בגין, מי יודע איזה אסונות היו נמנעים אילו אנשי-הציבור הישראליים לא היו מתייחסים אל מחלותיהם בכל-כך הרבה יראת-כבוד ומיסתורין?

השר-בליתיק יוסקה שפירא נכנס ביום השני לבניין-הכנסת, ומייד עטו עליו שרים וח"כים, לחצו את ידיו בהתרגשות ושאלו בדאגה לשלומו. סביבו עברו רחשים בקרב הקהל הרב שבא על מיזנון-הכנסת.

הרחשים וההתלחשויות גברו כשפסע במיזנון השר החדש-ישן יצחק מודעי, גם מילותיו החמות של ראש-הממשלה היוצא, שימעון פרס, על השר הפורש מרדכי גור, שעבר ניתוח באתו יום, והיעדרו הבולט של הרב אברהם שפירא, היוו נושא חם במיזנון.

המשותף לכולם: חרושת שמועות ורכילות בדבר מצב-בריאותם.

השר הנחבא אל הכלים, יוסקה שפירא, סובל מזה חודשים אחדים ממחלה כלשהי. ביום השני הופיע לראשונה בציבור, אחרי שבועות אחדים שבהם לא נראה.

אחד הפונים הנרגשים אליו היה חבר-הכנסת דב שילנסקי, שאף מסר לידיו מיכתב מודאג מאת אסירי-המחנת, שפירא, שר בלי משימות מיו-חדות, עשה עצמו כותל מערבי לאסירי-המחנת ובני-מישפחותיהם ושגרים המיוחד בממשלה, אלה, ששמעו על מצב-בריאותו הלקוי, דרשו דרך שילנסקי, שביקר אותם בבית-הכלא, בשלומו.

השמועות סביב מצב-בריאותו של מודעי, איש מרכזי הרבה יותר בפוליטיקה הישראלית, רוחשות זה מכבר. מודעי איבד קילוגרמים ניכרים ממיש-קלו. תחילה תלו זאת בדיאטת-רזון חריפה שגזר על עצמו מטעמי גיזרה. אחר-כך טענו שגזר על עצמו דיאטה מטעמי בריאות, אחר-כך פורסם שהושתל בגופו קוצב-לב.

מודעי חש כי הפירסומים האלה הם חדירה ל-תחום הפרט שלו, ומאשים את יריביו הפוליטיים בעידוד הפירסומים.

מרדכי גור, שפרס כה הפליג ביום השני במי-ליאת-הכנסת בשבחי, על אף היחסים הקרירים השוררים ביניהם, התכוון לנסוע לחו"ל. טרם נסיעתו נבדק, ואז מצאו אצלו גידול בבלוטת-

כיו בינואר, בעוד כחודשיים, יופקר אחר מתיק-הממשלה כידיו של יצחק מודעי, והוא יחזור למעמדו הגבוה, טרם שתי פליטות-הפה המפורסמות. זוהי ההכנה שהושגה בין יצחק שמיר לבין מודעי, לשימיעון פרס אי רוח שהושגה הכנה יותר ספציפית בין שמיר למודעי — שמודעי ישוב למשרד-המישפטים.

מכאן ההתעקשות המזורה של שני הצדדים, הן המערך והן הליכוד, על תפקיד פחות ערך יחסית למודעי, תפקיד של שר-בליתיק.

ההכנה הזאת הושגה בין שמיר למודעי עוד בשעות בהן שקל להגיש את התפטרותו ממישרד-המישפטים. בשיחות טלפוניות שהתנהלו בין השניים, זה היה הדבר — בנוסף לשיקול שעדיף להתפטר מאשר להיות מפוטר עלידי פרס — שגרם להחלטתו של מודעי להתפטר, ובכך לסיים את משבר-מודעי ב'.

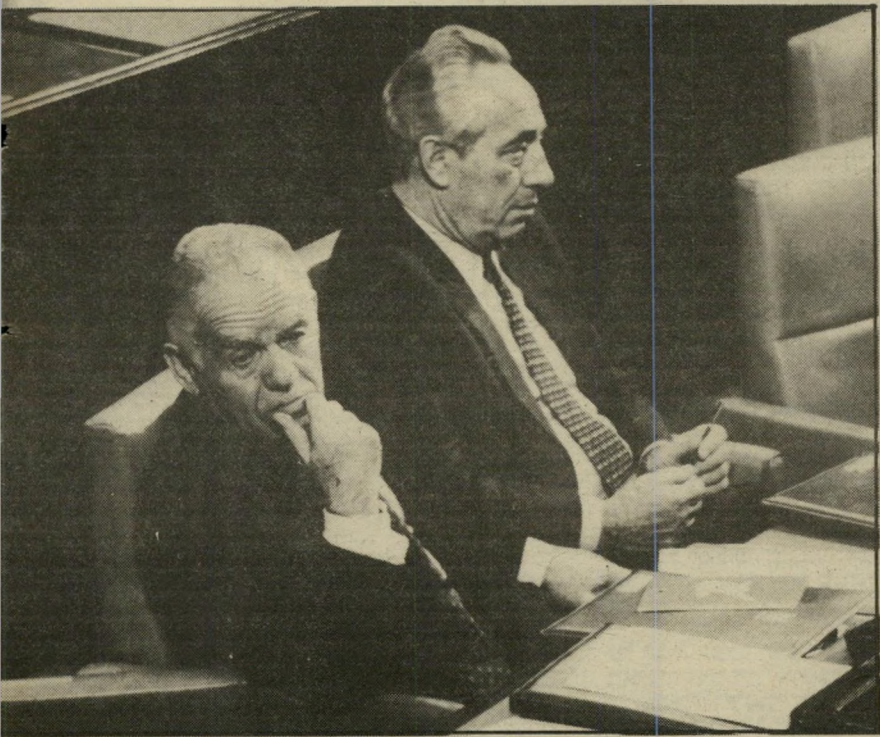
שמיר גם הבטיח בזמנו למודעי להחזירו למשרד-האוצר, הבטחה שלא מולאה.

לכן הוויכוח בין העבודה לליכוד לא היה על מכונת הוולו, או המוכירה דובר-נהג, המלווים את התואר "שר". אלא היתה זו הקרמה לוויכוח שייערך בעוד חודשיים, איזה תיק יופקר בידי מודעי?

במשך קצת פחות משלושה חודשים החויק מודעי רק בשני התוארים הצ' נועים "חבר-כנסת" ו"יושב-ראש נשי-אות המפלגה הליברלית", זאת אחרי שכיחה תשע שנים בממשלה. המפלגה העמידה לרשותו מכונת תחת המכ" נית הממשלתית, ואילו שמוליק, נהגו, וסילבן שלום, דוברו המוכשר, ניצלו עד תומם את ימי-החופשה שצברו, ועברו בשרותו תמורת משכורת מיני-מאלית.

דיאטת יורם

חודשים הבאים, כשהתחיל לעשות דיאטה, החלה גם חרושת-השמועות. הרממה הכל-כך בלתי-

שימעון פרס ויצחק שמיר בכנסת לפני הצבעת הרותציה תמונה אחרונה כראש-ממשלה

שודמית שמיר וסוניה פרס בכנסת מה עושה שר-ותיק-בליתיק?